

30-
DŇOVÁ

cesta dcéry
Kráľa

KATARINA MARČÁKOVÁ A VERONIKA LIPTÁKOVÁ

Veronika

*Venujem svojej mamke a dcérke Ninke,
ako aj ďalším ženám, ktoré ovplyvnili môj život.
Vedzte, že ste navždy milované a že váš Otec je Kráľ!*

Katka

*Venujem mojim drahým dcéram Noemi, Lee a Katke.
Nikdy nezabudnite, že ste vzácne a milované nami,
ale najmä vašim Otcem, ktorý je Kráľ!*

➤ „Plesaj a raduj sa, dcéra Siona, lebo hľa, ja prídem
a budem bývať uprostred teba – hovorí Pán.“ ➤

Zachariáš 2, 14

S týmto prísľubom ťa chceme privítať na ceste nachádzania svojej identity dcéry v Bohu, ktorý je Kráľom celého stvorenstva, ale zároveň nežným a milujúcim Otcom. Práve v týchto dvoch rovinách chce vstúpiť veľmi osobne do tvojho života, aby si ho spoznala ako toho, ktorý má neobmedzenú moc, ale zároveň prekypuje láskou, prijatím a porozumením. Veríme, že počas tejto cesty ti bude odhaľovať ešte viac a hlbšie svoju podstatu. Symbol, ktorý ťa bude v tejto knihe sprevádzať, je motýľ. Je to stvorenie, ktoré žije na zemi, je s ňou priamo späté, a zároveň má schopnosť lietať a hľadiť na svet z Božej perspektívy. Jeho jedinečnosť a krása je nemiernym obohatením tohto sveta (ale o tom viac neskôr). Pozrieme sa na jednotlivé etapy jeho vývoja, ktoré veľmi špecificky prehĺbia chápanie jednotlivých etáp cesty, ktorú potrebujeme prejsť v putovaní za Otcom. Naša spoločná cesta je rozdelená do troch častí: zanechaj, spoznaj a začni žiť. V prvej odhalíme nástrahy, ktoré nám bránia v napredovaní, v druhej sa zameriame na to, kým je náš Otec, a v tretej ponúkneme praktické tipy, ako tieto pravdy zakomponovať do života a začať žiť.

Uvedomujeme si, že rozsah tejto útlej knižočky nám bráni vystihnúť všetko. Cesta každej z nás je plná rôznych nástrah, ktoré sú zacielené na našu identitu a jedinečnosť. Vystihnúť charakter a podstatu nášho Otca je misia nemožná, keďže jeho hĺbku a plnosť budeme poznávať celú večnosť a cesta premeny zmysľovania, zanechanie zaužívaných stereotypov, ktoré sme rokmi nadobudli, je taktiež beh na dlhé trate. Dôležité je, že sa rozhodujeme vykročiť už dnes a ten najlepší Radca – „Tešiteľ, Duch Svätý, ktorého pošle Otec v mojom mene, naučí vás všetko...“ (Jn 14, 26). Sme v dobrých rukách, preto sa nemáme čoho báť. Náš Kráľ, Otec sám, doplní každej jednej z nás presne to, čo potrebuje.

Tak vstúpme spolu do tohto dobrodružstva a nechajme sa ním viesť!

Veronika

Moja cesta spoznávania Boha ako Otca a vstupovania do identity Božej dcéry sa začala už dávno, no ešte stále na nej som. Vždy sa ma zvlášť dotýkali slová o Božej láske, ktoré som dychtivo prijímala.

Postupne som si začala uvedomovať, že každý z nás si v sebe nesie určitý obraz Boha – často vytvorený zo skúseností, vzťahov s našimi rodičmi a blízkymi a životných okolností, ktoré nás formovali. Aj ja som si v detstve vytvorila predstavu o Bohu ako o niekom, kto je vzdialený, náročný, kto odo mňa očakáva dokonalosť a výkon.

Tento obraz sa vo mne začal postupne meniť od strednej školy. Skrze Ježiša a Ducha Svätého som sa začala približovať aj k Otcovi. Asi najdôležitejším časom na ceste spoznávania nebeského Otca bolo obdobie, keď som sa sama stala mamou. Práve vtedy som hlbšie pochopila Božiu lásku k nám, ale aj to, akí sme my ľudia krehkí, nedokonalí a že žiaden človek, nech sa akokoľvek snaží, nedokáže úplne odrážať obraz nebeského Otca. Učila som sa veriť, že Boh je dobrý Otec a že ma miluje nie preto, čo robím, ale pre to, kým som. Že ma pozýva do vzťahu a nie do výkonu.

Stále má Boh na mne čo pretvárať a potrebujem mnoho jeho milosti. Avšak čoraz viac prijímam, že ma miluje a že som jeho milovanou dcérou. Som dcérou Kráľa. Pozývam aj teba, poď to objavovať spolu s nami.

Katka

Moja cesta dcéry Otca začala pred deviatimi rokmi. Bola som manželkou, mamou dvoch dcér a čakala syna. Hoci som navonok pôsobila ako silná a vyrovnaná žena, ktorá každého chápe, vypočuje, poradí, vnútorne som sa trápila asi so všetkým. Nenávidela som pohľad do zrkadla, manželstvo a materstvo sa mi zdalo príliš ťažké, nedokázala som prijímať lásku od svojich najbližších a mala som pocit, že som pre nich bremenom. Aj vo vzťahu s Bohom sa mi zdalo, že hoci ho vnímam, vidím, ako koná, nedokážem cítiť jeho lásku, nežnosť, akoby medzi nami stála sklenená stena, ktorá zachytáva akýkoľvek pocit blízkosti. V tom čase mi Pán požeňnal vzácnu priateľku, ktorá sa stala mojou duchovnou sprievodkyňou a cez ňu mi ukázal, že potrebujem prijať a žiť identitu DCÉRY. Pochopila som, že nemôžem byť plnohodnotnou manželkou a mamou, keď vlastne ani neviem, čo znamená byť dcérou.

A tak sme začali, spolu, často cez slzy, často v úžase, kráčať za uzdravením. Za tých pár rokov som prešla dlhú cestu, ktorá (dnes už viem) bola veľmi potrebná, aby som začala žiť a milovať. A najmä, aby som spoznala lásku Boha Otca, ktorý ma od vekov chcel presne takú, akú ma stvoril.

Teším sa, že touto cestou môžeme kráčať spolu. Budem ťa držať v modlitbách (ak by to bolo možné, chytila by som ťa aj za ruku) a odovzdávať tvoje srdce do Otcových rúk. Lebo on presne vie, čo s ním. Vykročíme spolu?

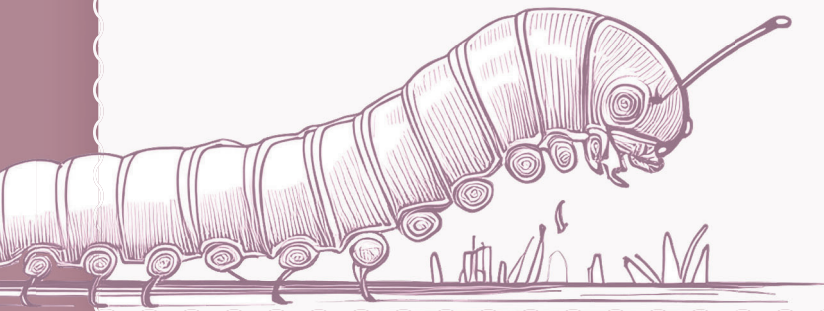
Larechaj

Cesta motýľa začína, keď motýlia matka nakladie vajíčka na list. Je to preto, aby larva, hneď ako sa vyliahne, mala potravu, ktorou sa živí. Jedinou úlohou húsenice je totiž jesť. Je to „nenásytný stroj“, ktorý rastie a prijíma potravu z rastlín.

Aj ty si bola vsadená do istého času, prostredia, rodiny, kultúry. Ako dieťa si nasávala do seba všetko, čo ťa obklopovalo, bez toho, aby si mala schopnosť rozlíšiť, čo bolo správne a čo nie. Takto si vstrebala do svojho vnútra nielen dobré, ale aj mnohé nesprávne predstavy o sebe či o Bohu Otcovi.

Môžeš žiť aj naďalej ako húsenica a prijímať všetko, čo ti núka tento svet. No si povolaná stať sa motýľom. Tvoje poslanie je omnoho väčšie, ako plaziť sa a hľadať niečo, čo ťa zasýti a naplní. Spolu sa pozrieme na niekoľko vecí, ktoré nás môžu zotročovať a brániť nám... prejsť do druhej fázy – k poznaniu Otea. Pozývame ťa, aby si v modlitbe hľadala s Duchom Svätým aj ďalšie prekážky, ktoré ťa paralyzovali a bránia ti napredovať. On je verný a rád ťa povedie.

... správanie siroty

„Nenechám vás ako siroty, prídem k vám.“

Evanjelium podľa Jána 14, 18

»» Drahá priateľka!

Veľmi sa teším, že si vstúpila do tohto dobrodružstva s nami. Boh má pre nás pripravené dobré veci, a aj keď nás usvedčí, robí to z lásky, pretože túži, aby sme v ňom vyrástli. Začnime teda hneď zostra.

Mala si niekedy pocit, že si musíš všetko zaslúžiť? Alebo ešte aj dnes: ťažko sa ti prijíma pomoc, nevieš odдыхovať, bojuješ s pocitom, že nie si dosť dobrá, často sa cítiš ohrozená úspechom iných, porovnávaš sa, žiješ v neustálom tlaku výkonu a kontroly a vzťah s Bohom prežívaš skôr ako vzťah sluhu alebo nádenníka, nie ako dcéra? Ak si si odpovedala áno, Biblia to nazýva, že sa správaš ako sirota. Znamená to, že tvoje srdce je v hĺbke nenaplnené, zranené, nepozná bezpečie, istotu a bezpodmienečnú lásku. Podľa toho potom aj zmýšľaš a konáš. Pôvod tohto správania často pramení zo zranení z detstva, z emocionálnej neprítomnosti rodičov, z odmietnutia, porovnávaní, vysokých nárokov, ale aj z bolestných skúseností v dospelosti. Je to lož, ktorú satan zasial už na začiatku: že Boh nie je dobrý Otec, že sa o nás nepostará, a preto sa musíme spoľahnúť sami na seba.

Príkladom človeka s takýmto správaním v Biblii je starší brat márnokratného syna. Vyrastá v dome otca, je poslušným synom, nikdy neprestupuje nijaký jeho príkaz, no jeho srdce je nenaplnené. Až keď sa jeho stratený brat vráti domov, odhalí postoj, ktorý mal v srdci. Cítil sa v dome svojho otca ako nádenník, ako jeho sluha, ktorý si myslí, že lásku si treba

odpracovať (porov. Lk 15, 11 – 32). Cítiš sa podobne ako tento syn? Pravda o tebe je však iná. Dostala si Ducha adoptívneho synovstva, môžeš Boha volať Otecko, pretože si jeho milovaná dcéra (porov. Rim 8, 15 – 16; 1 Jn 3, 1 – 2). Otec nikdy nechcel, aby si žila ako sirota. Dovoľ mu, nech ťa jeho láska uzdravuje a premieňa tvoje vnútro. Tým všetkým ťa budeme postupne na ďalších stránkach sprevádzať.

Veronika

NEBESKÝ OTEC, ĎAKUJEM TI, ŽE NIE SOM SIROTA A MÔŽEM ŤA VOLAŤ OCKOM, ABBA. POMÔŽ MI TO PRIJAŤ A UZDRAV MOJE SRDCE. UČ MA PRIJÍMAŤ TVOJU BEZPODMIENEČNÚ LÁSKU, ODPOČÍVAŤ V NEJ. O TO ŤA PROSÍM V JEŽIŠOVOM MENE. AMEN.

1. V KTORÝCH OBLASTIACH MÁM POCIT, ŽE SA MUSÍM ZABEZPEČIŤ SAMA?

2. KDE JE PRE MŇA ŤAŽKÉ PRIJÍMAŤ POMOC ALEBO DÔVEROVAŤ BOHU?

» KROK VPRED «

VŽDY, KEĎ SA ZAČNEŠ SPRÁVAŤ
AKO SIROTA, SPOMEŇ SI,
ŽE MÁŠ OTCA, A POPROS HO,
ABY ŤA NAPLNIL SVOJOU
BEZPODMIENEČNOU LÁSKOU.

... mentalitu otrocka

**„A tak už nie si otrok, ale dcéra; a keď dcéra,
tak skrže Boha aj dedička.“**

List Galaťanom 4, 7 (parafr.)

➤ *Drahá priateľka!*

Žijeme v krajine, kde je otroctvo (aspoň oficiálne) zakázané. A predsa, koľkí z nás sú dobrovoľnými otrokmi! Aj moje otroctvo bolo veľmi strategicky ukryté, dokonca aj predou mnou samou. Roky služby na všetkých možných poliach Cirkvi, roky horlivosti a nadšenia, kedy som inými bola vnímaná ako tá silná, ktorá všetko zvláda, každému pomôže, poradí, takmer nikdy nepovie „nie“, až kým neprišlo vyhorenie. Bolo to v čase, kedy som sa išla vydávať. V stave znechutenia a vyhorenia, ktorý som nikdy nechcela priznať pred tými, ktorým som vo farnosti slúžila, to bolo pre mňa aj akési vyslobodenie. Zmenila som prostredie a zrazu sa ocitla nikým nepoznaná medzi štyrmi stenami. Prvé mesiace boli plné novomanželskej radosti, čoskoro aj očakávania bábätka, ale keď nadšenie opadlo, začala som cítiť veľkú prázdnotu.

Chýbala mi služba, chýbali mi modlitby, adorácie, chvály, spevokol, stretká, ktoré som viedla, a zrazu som sa cítila nedôležitá, **len** obyčajná manželka, **len** mama v kolotoči plienok, dojčenia, varenia a upratovania. Trvalo dlhý čas, kým som pochopila a priznala sama pred sebou, že služba bola mojím otroctvom. Vďaka nej som sa cítila dôležitá, odvádzala som od nej svoju hodnotu, bola som potrebná a vyhľadávaná. Až keď mi ju Otec „vzal“, keď ma „vyviedol na púšť“, mohol začať hovoriť k môjmu srdcu a očisťovať moje pohnútky (ukryté za lásku k blížnemu), moje

strachy (že budem nedôležitá a nečinná) a pozývať ma k slobode. Začal ma učiť, že vždy, keď mi niečo zdanlivo berie, robí to z lásky. Ach, ako ťažko sa to prijímalo! A ešte ťažšie som nachádzala novú cestu, po ktorej som sa mala vydať, pretože mi už kdesi v podvedomí svietila kontrolka: **neupadni znova do otroctva!**

Otec ma však učil, že chce moju úplnú slobodu. Dokonca aj od strachu z pádov a zlyhaní. Pretože dcéra je povolaná plniť vôľu Otca, a to je nemožné, keď si nie je vedomá svojej hodnoty a hľadá ju v ľuďoch či veciach tohto sveta. Rovnako by bolo bláznivé zveriť otrokovi kráľovské dedičstvo. Iba ten, kto má identitu dieťaťa svojho Otca, vie s dedičstvom správne naložiť tak, aby mu prinieslo požehnanie, nie ho zničilo.

Katka

DRAHÝ OTEC, UVEDOMUJEM SI, ŽE JE VEĽMI ĽAHKÉ UPADNÚŤ DO OTROCTVA, KEĎ NIE SOM UPEVNEŇÁ VO SVOJEJ HODNOTE. MOJE SRDCE TAK ĽAHKO DOKÁŽE PRIĽNÚŤ K VECIAM ČI ĽUĎOM, KTORÍ SI MA VÁŽIA PRE TO, ČO ROBIŤM, A OCENIA MA. POMÔŽ MI, PROSÍM, ABY SOM SVOJU HODNOTU A OCENENIE HĽADALA IBA V TEBE A DOKÁZALA SA VZDAŤ VŠETKÉHO, ČO MA ZOTROČUJE.

1. V AKÝCH OBLASTIACH ČI VZŤAHOCH NEVIEM POVEDAŤ „NIE“?
2. Z KTORÝCH STATUSOV, SLUŽIEB ČI VZŤAHOV VYVODZUJEM SVOJU HODNOTU?

» KROK VPRED «

VYHRAĎ SI ČAS, KEDY TIETO
(A MOŽNO AJ INÉ) OBLASTI A VZŤA-
HY PRESKÚMAŠ V MODLITBE. PROS
PÁNA, ABY TI UKÁZAL OTROCTVO,
AK V NEJAKOM SI.

